

Írd meg a saját meséd!

Az alábbi népmesét **Benedek Elek** gyűjtötte. Az összes kiemelt szó felhasználásával írjatok egy új, saját mesét, szabadon választott témában. Terjedelme: 1 db A/3-as lap, tetszőleges, látványos technika alkalmazásával, illusztrációval együtt.

Beküldési cím: Takáts Gyula Megyei és Városi Könyvtár, 7400 Kaposvár, Csokonai u. 4. **Gyermekkönyvtár**

Beküldési határidő: 2019. 09. 20.

A művek kiállításra kerülnek könyvtárunkban.

Hátoldalára írjátok rá nevetek, telefonszámotok, életkorotok, iskolátok nevét.

A kiállítás során a műveket értékeljük, az első három helyezett díjazására előzetes értesítéssel a Népmese Napján kerül sor, 09. 30-án, 17 órakor.

MESE A DOHÁNYRÓL

Egyszer egy szegény ember kint üldögélt a kapuban. Amint ott gondolkodik, arra megy az **ördög**, odaad neki egy **dohány**magot. Azt mondja: - Ezt a magot vedd el, szegény ember! Majd ha kikél, idejövök, megkérdezem a nevét, s ha addig ki nem találod, vége az életednek. Nem tudta a szegény ember, mit csináljon: elvesse-e, ne-e a magot. Ha elveti, az is baj - ha nem veti, az is baj. Így is, úgy is elpusztítja az ördög. Hát mégis csak elvetette a magot. Ki is kelt a földből egy szép **növény***, de a nevét nem tudta kitalálni, mert soha olyat nem látott. Mások sem tudták megmondani, mert az volt a világon az első dohány. Jön az ördög, s kérdi a szegény embert: - No, szegény ember, tudod-e a nevét ennek a növénynek? - Nem tudom, lelkem, ördögöm. Kegyelemmez árva fejemnek, majd később kitalálom. - Jól van - mondja az ördög -, most az egyszer megkegyelem az életednek, de ha másodszor eljövök, megmondd a nevét, mert különben nincs több kegyelem. Elmegy az ördög, s a szegény ember nem találta helyét nagy **bánat**ában, olyan szomorú volt, mint a háromnapos esős idő. - Hát kend ugyan miért búsul? - kérdi a **felesége**. - Ó, hagyd el, feleség, ne is kérdezd, úgy sem tudsz segíteni az én bajomon. - Hátha mégis segíthetek - mondja az asszony. Addig s addig faggatta az **urát**, amíg el nem mondta a baját. - No, lássa-e kend - mondta az asszony -, ezért ugyan kár búsulni, majd segíték én kenden! Hordjon csak jó csomó sarat az **udvarra**, a többit bízva reám. A szegény ember jó nagy sarat csinált az udvaron, az asszony meg belefeküdt, jól meghengergőzött benne, hogy csupa **sár** volt tetőtől talpig. Mikor bement a szobába, kihasította a dunnát, belebújt, ami toll volt benne, az mind ráragadott. Mikor kibújt a dunnából, olyan volt, mint egy **szörnyeteg**. Kimegy az asszony a szobából, hát éppen akkor fordul be az ajtón az ördög. Az asszonynak sem kellett több, szalad egyenesen a dohány**palántá**nak. Látja ezt az ördög, megijed, hogy ez a szörnyeteg még eltapossa a dohánypalántát, odakiált a szegény embernek: - Hé, atyafi, hé! Hajtsd el onnét azt a szörnyeteget, mert mindjárt eltapossa a dohánypalántát! De bezzeg megörült a szegény ember, mert már tudta a nevét annak a növénynek. Az ördög erősen elszégyellette magát, s elkullogott. Most már ismeri mindenki a dohányt: szegény ember - gazdag ember. Elterjedt az egész világon, nemhiába kapták az ördögtől az első magot.

Forrás: <https://mek.oszk.hu/04800/04873/04873.htm#14> ; Benedek Elek: Magyar mese- és mondavilág III. A tűzmadár 41. old.

*növény

